

Život se zvířaty

09 | 2020

TRENDY V PÉČI O ZVÍŘATA

CESTOVÁNÍ
CHOV
VÝŽIVA

„Pokud chcete chovat jakékoli zvíře, dívejte se na svět jeho očima,“ říká Evžen Korec, majitel zoo a developer.

CESTUJTE NEJEN SE SVÝM MAZLÍČKEM

A PODĚLTE SE S OSTATNÍMI O TIPY,
KDE VAŠEHO PARŤÁKA UVÍTAJÍ

POMÁHEJ A HREJ

JAK NA TO?

1. VYFOŤ SE
2. VLOŽ FOTKU NA INSTAGRAM
3. PŘIDEJ **#FALCOCESTOVATEL**
3. OZNAČ **@SOKOLFALCO**
4. OZNAČENÍ FIRMY PARTNERA*
5. KAŽDÁ FOTKA = 10 KČ PSÍMU HOSPICU
6. MÍSTO VHODNÉ PRO PSA NEBO KOČKU
OZNAČ **#SEPSEM #SKOCKOU**

KAŽDÝ MĚSÍC NOVÝ VÝHERCE O HODNOTNÉ CENY

PODPOŘÍME ČESKO
UKAŽTE LIDEM NEZNÁMÁ MÍSTA

FALCO POMÁHÁ

ZA KAŽDOU FOTOGRAFII PŘÍSPĚVEK
10 KČ NA PSÍ HOSPIC

PODMÍNKY SOUTĚŽE A VÍCE INFORMACÍ
SE DOZVÍTE NA STRÁNKÁCH:

WWW.FALCOKRMIVA.COM

sekce FALCOCESTOVATEL

SOKOLFALCO

POZNEJ KRÁSY ČESKA

PARTNEŘI SOUTĚŽE

Zažijkraj.cz

*VÍCE INFORMACÍ O OZNAČENÍ PARTNERA NAJDETE NA WEBU WWW.SOKOLFALCO.COM

Jana Hrabětová,
vedoucí vydání

Jak dlouho trvá ježčí láska?

Jel jsem si do jižních Čech pro papoušky a domů se vrátil s celou zoo. Tak by se ve zkratce dala vyjádřit cesta developera Evžena Korce od zaníceného chovatele zvířat k majiteli zoologické zahrady, v níž dnes svůj domov mají na tři stovky zvířat. O tom, proč zoo v Táboře koupil, která zvířata ho doprovázejí od útlého dětství a jak se u zvířat zkoumá dlouhověkost, se dočtete v úvodu tohoto magazínu.

Nikoho nepřekvapí zjištění, že mezi domácí zvířata nejčastěji chovaná v tuzemských domácnostech patří psi a kočky. Podle tři roky starého průzkumu agentury Focus má doma nějakého mazlíčka 58 procent respondentů, z toho pak v 37 procentech případů dělá člověku společnost pes. Jedna věc je ale doma psa mít, druhá o něj správně pečovat, případně s ním, bez ohledu na vzdálenost, bezproblémově cestovat. Ačkoli léto a doba rodinných dovolených pomalu končí, období vhodné pro cestování se psem právě začíná. Které zásady je dobré dodržovat, aby se dovolená se čtyřnohým parťákem neproměnila ve zlý sen? I na to vám dáme odpověď.

Na opačném konci škály uvedeného výzkumu se ocitli králíci a malí hlodavci. Ti učarovali šesti, respektive čtyřem procentům chovatelů zvířat. O tom, kolik tuzemských domácností si jako mazlíka vybralo prasátko či ježka, sice výzkum nehovoří, nicméně na stránkách magazínu vám je představíme. A kdo ví, zda se do nich na první pohled nezamilujete. Čtěte ale pozorně, protože byste mohli být chováním svého malého roztomilého ježčka poněkud rozladěni. A v případě miniprasátka nakonec tak trochu dopadnout jako starý pán v Trnkově Zahradě...

Přeji vám i vašim mazlíčkům příjemně strávené společné chvíle doma i na cestách.

Můj život se zvířaty

Zvířaty byl obklopen od malička, v dospělosti založil psí chovnou stanici a koupil zoologickou zahradu. Čím si zvířata získávají srdce developera Evžena Korce?

strany 4–9

Můj život se psem

Paličatá, dominantní, tvrdohlavá. Má svoji hlavu, zásady a rozmary. Přesně taková je Šejmi, fenka rasy shiba-inu, která učarovala blogerce Mirce Kohoutové tak, že o ní napsala knihy.

strany 10–11

Psi na cestách

Psi doprovázející své majitele potkáte v horách, na pláži, dálničním odpočívadle, v hotelové restauraci i v letadle. Na co pamatovat, abyste si výlety užili nejen vy, ale i váš čtyřnohý doprovod?

strany 18–21

Ježek bělobřichý

Koupání ho stresuje, celý den prospí, a když ucítí nové pachy, provádí podivný rituál. Navíc krmit musíte i jeho jídlo. Přesto si ježka bělobřichého zamilujete.

strany 24–25

Pořízení zoologické jsem neplánoval

Vystudoval genetiku na Přírodovědecké fakultě Karlovy univerzity a jako vědecký pracovník působil na prestižních evropských univerzitách. Po návratu do Česka založil developerskou společnost Ekospol a v roce 2015 vrátil k životu zoologickou zahradu v Táboře. Má vlastní psí chovatelskou stanici a vede vědecký výzkum. Dalo by se říci, že Evžen Korec, předseda klubu Cane Corso, je zvířaty, jimiž je obklopen od dětství, tak trochu posedlý.

Text/ **Judita Čapková**

Foto/ Lukáš Oujeský a archiv Zoo Tábor

Jste majitelem developerské firmy a zároveň ředitelem zoo. Jak to jde dohromady?

Ke zvířatům jsem se dostal už v raném dětství, a byl jsem jimi tedy obklopen mnohem dřív, než jsem založil developerskou firmu. Vždycky mě zajímala genetika, od malička jsem měl psy, choval jsem papoušky a bažanty. Postupně přibývala další zvířata, ať už doma nebo na farmě – a od roku 2015 také v zoologické zahradě.

Pořízení zoologické jsem nijak neplánoval. Když se dostala do insolvence a rozpadala se zvířata, jel jsem si tam koupit papoušky a zůstal jsem šokován stavem, v jakém zde zvířata přežívala. Pokud se dostane do insolvence podnik, propustí se lidé a firma se zavře. V zoo ale zůstanou zvířata, o která je třeba se postarat.

Zoo Tábor se věnuje především ochraně ohrožených druhů. Na jaká zvířata se mohou návštěvníci těšit?

Naším cílem je záchrana genofondu ohrožených zvířat, aby úplně nezankl. Obávám se totiž, že ohrožených zvířat bude stále víc.

U nás v zoo máme například tygra ussurijského – na celém světě jich je ve volné přírodě pouze pět set. Chováme vzácné velké papoušky, kterých stále ubývá a jsou ohroženi vyhynutím. Zajímavým chovancem je samec fosy madagaskarské. Fosa je endemitem Madagaskaru – vyvinula se a je přirozeně rozšířena pouze na tomto území. Nepatří do žádné skupiny šelem jako psovitě nebo kočkovitě, tvoří samostatnou skupinu a je velmi vzácná.

Pověstný je váš chov zubrů. Jak se vám daří a na co jste v této oblasti nejvíce hrdý?

Zubr žil do středověku na celém území střední Evropy, poslední kus žijící ve volné přírodě byl zastřelen po první světové válce. Dnes zubři žijí v zoologických zahradách a zubřích rezervacích, a to v počtu několika tisíc kusů. Díky tomu mají velkou šanci na záchranu. Z chovného stáda v tábořské zoo jsou mláďata vypouštěna do zubřích rezervací – letos na jaře jsme vypouštěli mládě, zebra Táboru, do nové rezervace u Rokycan. Stává se tak zakladatelem stáda v této rezervaci a z toho máme velkou radost. Mám za sebou skvělý tým, který se na tomto úspěchu významně podílí, a na to jsem velmi hrdý.

← Cane corso je velmi inteligentní pes, který může být vycvičen na záchranáře, obránáře či stopaře.

↑ Majitele pražské developerské společnosti rozmanitá zvířata obklopují již od útlého dětství.

Kromě zoologické zahrady v Táboře máte „zvěřinec“ i doma. Jakými zvířaty jste doma obklopen?

Přímo doma máme psy, papoušky, kočky a třeba kapry koi – to jsou kapři vyšlechtění v Japonsku. Dorůstají až do délky půldruhého metru, ti naši mají necelý metr. Kapři koi se běžně dožívají padesáti let, mohou však žít až sto let.

Většina našich zvířat žije na farmě, kterou řídí manželka Jana. Tam máme koně, kozy, ovce, okrasné holuby, bažanty a pávy. Je zde vybudováno také zimoviště pro zvířata ze zoo, například pro vzácné papoušky.

Společně s manželkou provozujeme i chovatelskou stanici psího plemene cane corso. V ní chováme sedm výstavních psů, mimo jiné špičkového krycího psa a mezinárodního šampiona jménem Aristokrat Korec Corso. Velmi pečlivě vybíráme, kam se dostanou námi odchovaná štěňata. Žadatel o štěně musí splňovat vcelku přísná kritéria.

← Ara arakanga, nejznámější jihoamerický papoušek, patří mezi ohrožené druhy.

↑ Svačinka z rukou majitele tábořské zoo jejím obyvatelům oči vidně chutná.

Co si pod tím máme představit?

Rozhodně musím mít zkušenosti s chovem velkých psů a disponovat zahradou nebo venkovním výběhem. Cane corso je velké plemeno, není to pes do bytu a já jsem zásadně proti tomu, aby mí psi, ale nejenom oni, končili v útulcích. K čemuž by mohlo dojít v případě, že majitel časem zjistí, že psa v bytě mít nemůže. K uzavření rezervační smlouvy vyžadují návštěvu zájemce u nás v chovatelské stanici, aby viděl nejenom rodiče psa, ale i to, v jakých podmínkách u nás zvíře žije. Následně někdo z našeho týmu jede na místo, do něhož by se měl pes od nás přestěhovat.

Postupně s novými majiteli našich psů budujeme dlouhodobý vztah, díky němuž se nám mohou majitelé kdykoliv ozvat – například když mají potíže a potřebují se poradit.

Všem, kteří se chystají pořídit si domů psa, a to bez ohledu na plemeno, bych doporučil, aby se začetli do mých knih „Jak prodloužit život vašeho psa“ a „Chov psů – příručka zodpovědného chovatele“. Ta právě vyšla.

Jaká je hlavní náplň činnosti klubu Cane Corso?

Cílem chovu psů je odchovávat co nejzdravější a na pohled co nejkrásnější jedince, kteří odpovídají standardu plemene, mají vyváženou povahu, vhodné genetické předpoklady a vítězí na výstavách. Jde také o rozvíjení plemene. Předci psa cane corso jsou známí už dva tisíce let – z doby Mezopotámie. V době starověkého Říma byli nasazováni v bitvách. Později však málem vyhynuli. Italové plemeno zachránili, ovšem teprve v roce 2007 bylo plemeno cane corso oficiálně uznáno Mezinárodní kynologickou federací (FCI). Psi tohoto plemene jsou výbornými společníky a ochránci majitele a jeho majetku. Zvláště dobrý vztah mají k dětem.

◀ Malpa hnědá patří mezi opice, u nichž bylo ve volné přírodě i v zajetí pozorováno používání nástrojů.

→ K nejoblíbenějším zvířatům Evžena Korce patří například ohrožený tygr ussurijský.

Podmínky pro chov psů nastavujeme tak, aby se toto majestátní plemeno vyvíjelo co nejlépe. Dobré nastavení systému vede k tomu, že se množí pouze psi, kteří jsou pro to vhodní. Chybné nastavení znamená, že se mohou množit zvířata s genetickou vadou a může to vést až ke kolapsu daného plemene v zemi.

Hlavním úkolem klubu je nastavení chovatelských podmínek. Dále je to péče o členy tak, aby všichni chovatelé v klubu dostávali spolehlivý servis. Každoročně pořádáme i klubovou výstavu.

Zdaleka ne všechna zvířata mají stejné životní podmínky jako plemena chovaná pro výstavy. Jaký je váš pohled na chov zvířat v klecích?

Klecové chovy považuji za nejhorší způsob týrání zvířat. Zaráží mě, že například chov slepic nebo králíků v klecích je u nás stále legislativně povolen. V klecích nemají zvířata dostatečný životní prostor, jsou natěsnaná velmi blízko sebe a šíří se tam choroby i přesto, že zvířata dostávají preventivně antibiotika. Přirozenost slepic je ▶

INZERCE

sera

Nature

S přírodními ingrediencemi

Kvalitní hmyzí moučka z mušek *Hermetia* jako obnovitelný zdroj bílkovin

Na karoten bohatý krill pro přirozené vybarvení

Přírodní spirulina s vysokým podílem rostlinných bílkovin a obsahem karotenu

Zdroj bílkovin a minerálních látek s vysokým podílem stopových prvků a karotenu

- ✓ Bez barviv
- ✓ Bez konzervačních látek
- ✓ Obzvlášť snadno stravitelná

We Love Fish

www.sera.cz

HN058037

↖ Medvěd baribal, zvaný též černý, je nejmenší a nejrozšířenější severoamerický druh medvěda.

→ Vlk arktický, žijící na kanadském severu, se dokáže vyrovnat i s teplotami klesajícími pod -50 °C.

↗ Fosa madagaskarská je endemickou šelmou, největším masožravým savcem Madagaskaru.

↖ Endemický papoušek kakadu molucký obývá souostroví Jižní Moluky ve východní Indonésii.

hrabat, což jim není umožněno, a jsou ve stálém stresu. Aby slepice mohla hrabat, potřebuje žít ve výběhu s trávou. Při klecovém chovu je však dno drátěné, aby trus mohl propadávat dolů. Pro slepici je to velmi nepřírodní a trvale stresující. Zvířata v klecových chovech jsou tak degradována na funkci strojů zajišťujících produkci. Odpovědní spotřebitelé by neměli být lhostejní a měli by nákup živočišných produktů z klecových chovů bojkotovat.

V klecích ale žije i řada domácích mazlíčků, které nikdo stresovat nechce. Jejich majitelé je mají rádi, považují je za členy rodiny a přejí si pro ně to nejlepší. Co byste jim doporučil?

Doporučil bych jim to, aby se na svět podívali pohledem daného zvířete. Přestože se narodilo pod střešou, předchozí statisíce let žil druh venku. Je proto velmi důležité nechat i tyto domácí mazlíčky občas proběhnout venku, a to i v zimě. Protože jsou ale choulolistí na teplotu, v zimě je stačí venčit krátce. V létě by však měli venku trávit ideálně několik hodin denně. U malých zvířat, jako je třeba zakrslý králík, je určitě nutné myslet na bezpečný výběh, který je v každém případě nezbytné chránit před přirozenými predátory.

K nim patří například lasice, kuny či káňata. Určitě bych tato zvířata ve výběhu nenechával přes noc. Pozor také na zabezpečení přirozené stravy, jako je tráva nebo mrkev. Domácí mazlíčci by neměli dostávat pouze granule.

Věnujete se i vědecké činnosti. Na čem aktuálně pracujete?

Nosným programem jak z hlediska reintrodukce (vysazení druhu do místa původního výskytu, odkud vymizel nebo byl vyhuben – pozn. red.), tak z pohledu vědeckého výzkumu jsou pro nás zubři. Sledujeme u nich rozdíl střední doby dožití mezi pohlavími. Zjistili jsme, že u samic je dvakrát delší než u samců, což je významné zjištění. Doposud držel rekord jeden druh velryby, který byl díky našemu výzkumu překonán, a my jsme získali velkou citovanost v prestižních odborných publikacích.

Jak se u zvířat zkoumá jejich dlouhověkost?

Výzkum děláme na molekulárně genetické úrovni. Z chlupů srsti zvířat, která se dožila vysokého věku, izolujeme DNA a společně s laboratoří doktora Hejnar z Ústavu molekulární genetiky Akademie věd zkoumáme, které geny za dlouhověkost odpovídají.

Dlouhověkost je totiž geneticky určená a cílem výzkumu je nalezení genů, které ji umožňují.

Jaké jsou vaše plány do budoucna?

Naše devítiletá zubřice Karla bude na podzim převezena do velké rezervace na severu Španělska, jejíž součástí je i jeskyně Altamira. V ní byly nalezeny jeskynní kresby zubra, dá se tedy říct, že zubr se vrací domů. Jedná se o nádhernou obrovskou rezervaci o rozloze 1500 hektarů – pro srovnání, rezervace u nás mívají plochu do sta hektarů. Jde tedy v podstatě o vypuštění do volné přírody a je to také poprvé, co náš zubr poputuje do zahraničí.

Co říkáte na zabíjení přebytečných zvířat ohrožených druhů v zoologických zahradách?

Zodpovědný chovatel množí zvíře jen tehdy, má-li pro potomstvo zajištěny vhodné podmínky. Je nezodpovědné množit zvířata ohrožených druhů a pak je zabít, protože je není kam umístit. Toto se bohužel odehrává i u nás v České republice. Nezodpovědní chovatelé přitom někdy s nabídkou přebytečných vzácných zvířat ani neosloví všechny zoologické zahrady. Pokud zabítí zvířat ohrožených druhů v zoologické zahradě vyjde najevo, je velmi silně odsouzeno mnoha tisíci lidmi na sociálních sítích. To svědčí o tom, že lidé k osudu zvířat nejsou lhostejní. Silící protesty veřejnosti by pak měly vést k tomu, že kritizované zoologické zahrady od této barbarské praxe co nejdříve upustí.

Které ze svých svěřenců máte nejraději?

Všechny! Zvláštní vztah mám ale ke krkavcům a velmi rád mám tygra ussurijského, papoušky a medvědy. Ačkoliv se to téměř neví, krkavec je velmi inteligentní a učenlivý pták. V mnohém si je hodně podobný s papouškem, jen mu chybí líbivé pestré peří. Naučí se rozeznávat lidi i hlasy a dokáže mluvit hlasem konkrétního člověka. Protože se jedná o ohrožený druh, je možné ho chovat jen s povolením. Krkavci, které máme v Zoo Tábor, původně vypadli z hnízda a zahrada je získala ze záchranné stanice.

INZERCE

NA PACHY PO ZVÍŘATECH

HN057986

ALPIK.cz
bio & eko e-shop

Kupujte on-line
www.alpik.cz

Vybírejte na prodejně
30. dubna 3128/2b, Ostrava

Zavolejte nám
774 775 777

Mou největší životní výzvou je pochopit shiba-inu

Zatímco já se k ní snažila najít cestu, upoutat její pozornost, ona mě nepokrytě ignorovala. Běhala v trávě na těch svých malých nožkách, které ji sotva držely, a vedla si svou. To je má první vzpomínka na Šejmi. A i když jsme spolu od té doby prožily mnohá dobrodružství, ignoruje mě dál.

Text/ **Miroslava Kohoutová**

Foto/ archiv autorky

Shiba. Pes, který neví, co chce, ale nedá pokoj, dokud to nedostane.

Psi mě provázejí celým mým životem. Už když jsem si jako malá holka plácala bábovičky z písku či budovala hrady, mým architektonickým výtvorům přihlížel nějaký chlupáč. V dětství to byla jezevčice Dynka. Po ní přišla série vlačků i psů ve stylu „pojďme pomíchat vesnické geny“. Každý z nich v mém životě zanechal nesmazatelnou stopu a mnoho vzpomínek, ale nikdy jsem s nimi nezažívala to, co se shibou Šejmi.

Je to vůbec pes?

Šejmi jsem si s bývalým přítelem pořídila po téměř desetiletém vztahu. Měla to být taková příprava na dítě. A po pravdě řečeno, vlastně vůbec netuším, proč volba padla právě na tuto rasu. Do té doby jsem totiž shibu viděla jen jednou, u své kamarádky. Dnes je to módní plemeno, ale dříve to byla spíš rarita. Mnoho informací jsme o plemenu neměli, navíc kamarádky pes nás absolutně ignoroval. V podstatě jsem se ho i bála. Nitky osudu ale rozhodly.

Těžko se mi můj vztah se Šejmi popisuje lidem, kteří se shibou nemají žádné zkušenosti, ale od prvního okamžiku bylo zřejmé, že je naprosto jiná. To, co jsem do té doby o jakémkoliv zvířeti věděla, jsem mohla rázem zapomenout. Najednou jsem doma měla psa, který byl samostatný, tichý, čistotný. A páníčci ho absolutně nezajímal. Žil v přesvědčení, že všemu vládne. Prostě přesně v duchu toho, co slibovalo motto na stránkách shiba klubu: „Kdyby shiba směla vyslovit jedno jediné slovo, znělo by nepochybně ‚moje‘. Moje jídlo, moje hračky, můj dům, můj člověk, můj svět.“

Nelze se nezamilovat

Každý den našeho společného života se nese ve znamení hledání vzájemné rovnováhy. Taková psychologická hra, kterou chcete vyhrát, ale některé dny ji prostě na celé čáře projedete. Váš soupeř je opravdu chytrý. Pokud tedy inteligenci nedáváte do rovnítka s poslušností. Tou Šejmi ani po dvou letech profesionálního výcviku ne-

oplývá. Je dominantní a tvrdohlavá. Má svoji hlavu, principy, nálady a rozmary. Pokaždé mě překvapí tím, co dělá, jak se chová. Vždycky totiž jinak než ostatní psi. I na cvičáku neomylně najde způsob, jak dospět ke stejnému výsledku zcela odlišně než ostatní čtyřnožci. Dokáže přechytračit všechny – včetně ostřílené cvičitelky.

Změnila mi život

Spoustě mě toho naučila. Klidu, trpělivosti, schopnosti vnímat věci jinak. Také mi moc pomohla. Ve chvílích, kdy jsem byla na dně, protože i takové věci v životě přijdou a pes je pak tím nejlepším terapeutem. Hodně jsme toho spolu zažily – zdolaly pohoří Rodop, u řeckého jezera Kerkini se ve křoví ukrývaly před vodními buvolky, prožily Vánoce ve Splitu, obdivovaly bublající bahenní sopky v Berce, přestály ničivou bouři při stanování v Rumunsku, ustály pád masy sněhu půl metru před námi, vyšlapaly 1470 schodů na Drákulův hrad, dojí-maly se krásami Slovenska i malebností rakouských vinic.

Blog plný zážitků

Její povaha mi přišla natolik jedinečná, že jsem se chtěla o naše společné zážitky podělit, a tak o Šejmi vznikl první psí blog a dvě knihy plné vtipných příběhů. A až jsem si nikdy nepřála být blogerkou, a několik let mého psaní nikdo netušil, jak vypadám, musím přiznat, že blog už je mou nedílnou součástí a na přívalu pozitivní energie, která každý den přichází od mých sledujících, jsem závislá. A za to vše vděčím své shibastické psí partačce Šejmi.

Věci pro psa pořizujte postupně. A hlavně s rozvahou

Připravujete svoji domácnost na příchod nového čtyřnohého obyvatele a máte dlouhý seznam toho, co všechno mu pořídíte? K nákupu vybavy pro psa ale raději přistupujte s rozvahou a mějte pro něj nachystáno jen to základní. Vše ostatní se dá dokoupit, až svého psa dobře poznáte.

Text/ **Miroslava Kohoutová**
Foto/ Shutterstock

Po hodinách klikání na internetu nebo bloumání mezi „psími“ regály v obchodech je výsledný nákup hotov. A i když máte pocit, že základní vybava pro psa je kompletní, pro jistotu ještě do vozíku přihodíte nějakou tu hračku. Ale potřebuje váš pes několik pískacích hraček? A co když bude cokoliv, co vydává pisklavý zvuk, bytostně nesnášet?

No dobrá, hračka už je zpátky v regálu a vzniklé místo zaplnil kartáč. Jste si ale naprosto jisti, že právě tento kartáč je na srst vašeho pejska vhodný? Pokud ne, nechte nákup na pozdější dobu.

Co tedy ale pro čtyřnohého parťáka potřebujete mít ve chvíli, kdy překročí práh nového domova?

Na nové granule zvykejte štěně pomalu

Největším oříškem bývá pro nového majitele psa výběr granulí, přitom základní pravidlo velí jasně: „Dávejte štěněti to, na co je zvyklé.“ Než tedy nějaké granule koupíte, zeptejte se chovatele, čím vašeho mazlíčka krmí, a ve stejném duchu pokračujte i v prvních dnech jeho pobytu v novém domově. A i když máte dojem, že vámi pořízené granule jsou zásadně lepší než ty, kterými se živilo dosud,

nezkoušejte štěně za každou cenu navyknout na něco jiného, mohlo by mít zažívací problémy. Na jiné granule samozřejmě přejít můžete, ale přechod musí být pozvolný – postupným přidáváním nových granulí do misky a zvyšováním jejich poměru vůči těm původním, a to po dobu minimálně dvou týdnů. Opatrní buďte také s pamlsky.

Pro štěně jsou vhodné menší a měkčí kousky. K sehnání je mnoho typů určených přímo pro štěňata.

Základní výbava pro štěně

Kromě granulí a pamlsků se štěně neobejde bez misky na žrádlo a pití, pelechu, obojku, vodítka nějaké té hračky na upoutání pozornosti. Víc toho první dny štěně nepotřebuje.

Misku na žrádlo a pití vybírejte podle velikosti plemene. Volit můžete z různých materiálů, od levných plastových misek přes ne-rezové s protiskluzovým gumovým povrchem až po dražší, ale stabilní keramické misky. Štěně bude mít tendenci vodu z misek rozlévat, takže čím stabilnější miska bude, tím lépe.

Základem všeho je pelíšek. Místo, ve kterém se bude nový člen rodiny cítit dobře a bezpečně. Pro začátek volte nějaký menší, do kterého se může štěně schoulit. Vhodné jsou ty, které mají měkké hrany, na které si psi rádi pokládají hlavu a pozorují okolí. Nemusíte kupovat hned ten nejdražší, štěně z něj stejně za chvíli vyroste, pokud ho tedy dříve nerozcupuje na malé kousky. Štěňata ve snaze hrát si a upoutávat pozornost mají tendenci ničit a trhat. A pelech bývá první na ráně.

Abyste nepřišli (nejen) o boty

Jak už bylo řečeno, štěňata mají vrozenou potřebu kousat a žvýkat a nejčastěji si tuhle potřebu vybíjejí na tom, co je „po ruce“, tedy vybavení domácnosti. Pokud nechcete mít knihy, boty, polštáře, prostě cokoliv, co je v dosahu a psovi zavoní, v rozcupovaném či ožuzlaném stavu, musíte štěně nějak zabavit. Dát mu vhodnou náhražku. K tomu slouží nejrůznější kosti, parohy a jiné pamlsky, které štěně dokážou zabavit na dlouhé hodiny. Skvělé jsou žvýkací kosti z kávového dřeva, které navíc podporují čištění chrupu. Při žvýkání se z nich uvolňují jemná vlákna, která jsou pro psy naprosto neškodná, na rozdíl od třísek z různých dřevěných hraček či vašeho nábytku.

Jde se na procházku

První psí obojek by měl mít zapínání na přezku a mezi něj a krk štěňátka by se měly vejít dva prsty. Jak ale štěně poroste, bude potřebovat obojek nový. Ideální jsou silnější, polstrované, které během výcviku, ale i v běžném provozu neničí měkké tkáně. Mějte na paměti, že špatný obojek může psovi přivodit zdravotní problémy. A to poslední, co chcete, je, aby vašeho psa bolela ze špatného obojku hlava.

Typ vodítka zvolte podle velikosti psa. Mělo by být pevné a pohodlné do ruky. Pro nejmenší psy vyberte lehké tenké vodítko s pevnou délkou.

Největším oříškem bývá pro nového majitele psa výběr granulí, přitom základní pravidlo velí jasně: „Dávejte mu to, na co je zvyklý.“

Co pejsek i majitel ocení?

Některé věci štěně hned nepotřebuje, ale vyplatí se je mít od začátku, aby si na ně zvyklo. Typickým příkladem může být cestovní přepravka – bude se hodit jak akčním, tak pohodářským psům. Stačí ji položit vedle pelíšku a nechat psa, aby si k ní sám našel cestu.

Mnoho štěňat v ní začne po nějaké době spát, protože se tam cítí v bezpečí. Přepravka, kterou už mají „očichanou“, jim pak slouží nejen na cestování, ale také na spaní či jako herní místo. Brzo pořídte i kartáč nebo furminátor (kovové hrablo na srst), a to nejen proto, že by štěňata měla být pravidelně vyčesávána kvůli vylepšení stavu srsti a kůže, ale zejména z toho důvodu, aby si pejsek na vyčesávání zvykl.

Nezapomeňte na nějakou hračku. Není nutné jich mít přehršel, ale zcela jistě přijde chvíle, kdy bude třeba mít nějakou po ruce. Pomůže vám upoutat pozornost štěněte, překazit jeho lumpárny či ho „restartovat“ během výcviku. Na výběr máte ze široké škály hraček v různém cenovém rozpětí, od plyšových přes pískací až po nejrůznější žvýkací míčky, kosti a inteligentní hračky. Mezi nejoblíbenější pak patří přetahovadla, která si navíc můžete vyrobit sami. Stačí vám k tomu čtyři dlouhé tři centimetry široké proužky, které nastříháte třeba ze starého pevnějšího trička, spojíte je uzlem a postupně propletete. Internet je plný návodů na jejich výrobu.

Bouda až za pár měsíců

Zapomeňte na to, že dáte štěně rovnou do boudy. Na ni by si mělo postupně zvykat. K tomu mu bude v prvních týdnech stačit pár minut denně. Ideální bouda je pevná a zateplená, odpovídající velikosti psa, měl by z ní být výhled na branku a vchodové dveře. Klíčové jsou rozměry, neb v tomto případě neplatí pravidlo, že co je velké, to je dobré. Bouda sice musí být dostatečně rozměrná, aby se v ní pes netísnil, ale zase ne příliš, aby se cítil v bezpečí a nebyla mu v ní zima. Obecné pravidlo říká, že na jeden centimetr kohoutkové výšky psa by měl připadat prostor o rozměru 100 cm². V dobré boudě se pes musí dokázat pohodlně natáhnout a bez problémů otočit. *

Bude se hodit

- ▶ Stopovačka
- ▶ Postroj
- ▶ Náhubek
- ▶ Háček na klíšťata
- ▶ Cestovní miska
- ▶ Ochranný autopotah
- ▶ Furminátor
- ▶ Pamlskovník
- ▶ Psí šampon
- ▶ Přípravky proti parazitům
- ▶ Kleště na dráčky
- ▶ Psí lékárnička

Každý typ psí srsti vyžaduje jinou péči

Některá plemena jsou zcela nenáročná na péči o srst, u jiných budete potřebovat pořádnou dávku trpělivosti. Rozhodujícím faktorem je přitom typ srsti.

Čím více se bude lišit od prastrsti vlků, tím větší péči bude vyžadovat.

Text/ **Miroslava Kohoutová**

Foto/ Shutterstock

Snad žádný jiný zástupce zvířat se nevyskytuje v tak rozmanité škále variant jako pes. Největší odlišností jednotlivých plemen je přitom jejich srst. Liší se délkou, barvou, strukturou a nároky na péči.

Psí srst většinou tvoří dvě vrstvy. Tou první je jemná a měkká podsada, která psům slouží jako tepelná izolace. V létě je řidší, v zimě zase zhoustne, aby zvíře chránila před chladem. Druhá vrstva je delší a drsnější. Jedná se o tzv. pesíky – ty mají za úkol chránit zvíře před vlhkem. Krycí srst obsahuje barvivo melanin, které ovlivňuje její barvu. Během roku oba typy chlupů postupně vypadávají a jsou nahrazovány novými. U některých psů ale můžeme pozorovat i mírnou změnu zbarvení v různých ročních obdobích.

Srst psa má tedy především ochrannou funkci. Kromě ochrany před zimou ho chrání před UV zářením a poraněním. Hustá podsada pak zabraňuje zranění, například při prolézání křovím. Srst psa je zároveň samočisticí, což znamená, že nečistota z ní sama po nějaké době odpadne.

Bez každodenní péče krásné srsti nedocílíte

Základní péči zvládnou chlupáči sami. Srst si přirozeně vyčesávají, když například prolézají křovím nebo se válejí na zemi. To ale neplatí u speciálně vyšlechtěných plemen, která se bez zásahu a pomoci páníčků neobejdou. Vyšší nároky na péči o psí srst ze strany majitelů jsou také z praktických důvodů. Psi již dávno nepobíhají jen

Krásné srsti docílíte každodenní péčí, jako je kartáčování a rozčesávání zamotané srsti, používáním vhodné kosmetiky a hlavně správnou výživou.

venku a okolo domu, ale bydlí s námi v našich obývacích a mnohdy i spí na našich gaučích či postelích. Proto se zvyšují požadavky na hygienu a pravidelné vyčesávání. Nikdo nechce mít koberec plný psích chlupů. Navíc krásná srst je vizitkou zdraví psa. „U pejsků je zdravá a lesklá srst důkazem, že je o ně dobře pečováno, a svědčí zároveň o dobrém zdravotním stavu zvířete. Krásné srsti docílíte každodenní péčí, jako je kartáčování a rozčesávání zamotané srsti, používáním vhodné kosmetiky a hlavně správnou výživou,“ říká Jaroslav Mareš, majitel psího salonu. „Jednou z chyb, kterých se mnoho lidí dopouští, je, že po vykoupání dlouhosrstých plemen nechají namočenou srst volně usychat na vzduchu. Srst je ale třeba vyčesávat, a pokud možno vyfoukat fénem a tím předejít jejímu kroucení a polámání. Teprve poté je možné ji dobře upravit stříhem. Neméně důležité je dobře rozčesat psí srst už před koupáním, aby se šampon dostal až na kůži, vymyly se všechny nečistoty a kůže se pod nerozčesanými chomáči nezapařila a nechala se dobře vysušit,“ popisuje správnou péči o psí srst Mareš.

Co plemeno, to jiné nároky

Někteří chlupáci vyžadují jen minimální péči, jiní se bez každodenního pečlivého vyčesávání svými majiteli neobejdou. Přičemž platí, že čím více se typ srsti vzdálil od své původní formy, tedy srsti vlků, která byla uzpůsobena životu ve volné přírodě, tím větší péči vyžaduje. ▶

INZERCE

Geloren^{dog}

Kloubní výživa, která chutná

- ZLEPŠENÍ SI VŠIMNETE BRZY
- PĚT ÚČINNÝCH LÁTEK
- BEZ PŘIDANÉHO CUKRU

 465 520 035

 chci@aktivnizvire.cz

HN058076

aktivní zvíře

Podle druhu osrstění rozdělujeme psy na krátkosrsté, dlouhosrsté a hrubosrsté. „Třeba knírač je typickým představitelem hrubosrstých plemen, jejichž srst se upravuje takzvaným trimováním neboli vyškubáváním. Základním znakem je, že odumřelá srst nevypadává sama od sebe, ale musí se pravidelně trimovat s následnou doúpravou nůžkami. Pokud je srst dostatečně zralá, trimování je pro psa nebolestivé a hrubé srsti nesmírně prospívá. U tohoto jediného druhu srsti také platí, že psa koupeme až po úpravě. Dalším typem srsti je kudrnatá, také nelínající srst. Typickým, a u nás asi nejrozšířenějším představitelem této skupiny, je pudl. Srst má kudrnaté jemné pesíky bez podsady, které odrůstají jako lidské vlasy, a pokud se nestříhají, začnou se z nich tvořit šňůry. Srst je velmi jemná a snadno plstnatí. Psa je tedy potřeba každodenně kartáčovat a přibližně jednou za dva měsíce vykoupat a upravit střihem,“ vysvětluje péči o srst Mareš.

U většiny plemen přitom stačí zbavit srst nečistot pravidelným vyčesáváním a kartáčováním. „U těch dlouhosrstých je třeba nečesat jen svrchu, ale pročesat srst po celé délce chlupu. Tím se předejde vzniku dredů. Pokud je pes příliš špinavý a nevoní, je

Pokud je pes příliš špinavý a nevoní, je možné ho s použitím kvalitní kosmetiky koupat tak často, jak je potřeba, klidně už po dvou či čtyřech týdnech.

možné ho s použitím kvalitní kosmetiky koupat tak často, jak je potřeba, klidně už po dvou či čtyřech týdnech, protože dnešní kvalitní přípravky obsahují přísady a oleje, které jsou pro kůži a srst prospěšné,“ popisuje základní péči o psa Mareš. Během koupání bychom si měli dávat pozor na to, aby se šampon nedostal psovi do očí a uší. Aplikaci šamponu provádíme dvakrát po sobě a šampon důkladně opláchneme.

Péče o dlouhou srst je náročná

Zvláště péče o dlouhou srst je náročná a v období línání může být odstraňování odumřelé podsady zkouškou trpělivosti. Rozhodně se jí ale nevyplatí podceňovat, protože odumřelé chlupy mohou být příčinou vzniku zánětů kůže. Jelikož je vyčesá-

vání zplstnatělé srsti pro psa velmi nepříjemným zážitkem, mělo by se mu předcházet pravidelným vyčesáváním. Pokud se vytvoří zplstnatělá místa, musí přijít na řadu nůžky nebo sřihací strojček. Ve chvíli, kdy zplstnatělá srst nejde vyčesat, nebo dokonce zapáchá kvůli množícím se bakteriím, je nutná návštěva veterináře nebo psího salonu. V něm bývají psi často klidnější, než když péči provádí sám majitel. „Psi v salonu lépe drží a jsou klidnější, protože mají z cizí osoby respekt a necítí oporu ve svém majiteli. Roli zde hraje také věcný a vyrovnaný přístup psího kadeřníka, jeho klidný projev a jemná manipulace. Když víte, jak a co máte upravit, vše probíhá rychleji. Pes z vás cítí jistotu a nepanikaří,“ vysvětluje Mareš.

Co se v mládí naučíš...

Můžete mít správné nůžky, furminátor, tedy speciální hrablo na vyčesávání, mluvit na psa klidně a dělat všechno správně, ale když pes není zvyklý na péči o srst od malička, může se v dospělosti koupání či vyčesávání urputně bránit. Základním pravidlem v péči o psa, a nejen v oblasti srsti, je tedy postupné navykání na nové podněty už od štěněčího věku. Jen tak předejdete řadě problémů v dospělosti. Se sprchou proto psa seznamujte postupně. Při prvním koupání položte na dno vany ručník nebo nějakou podložku, aby pes cítil pevnou půdu pod nohama. Kluzká vana by pro něj mohla být stresující. Vodu pusťte pouze mírně a krátce psa osprchujte. Po celou dobu na svého čtyřnohého kamaráda mluvejte klidně a vesele, chvalte ho a následně ho náležitě odměňte za jeho hrdinský výkon. *

Psi v salonu lépe drží a jsou klidnější, protože mají z cizí osoby respekt a necítí oporu ve svém majiteli.

INZERCE

HN057984

Bolí vás někdy klouby? Totéž může cítit váš pes

Jak to poznáte? Například není tak veselý, jak býval. Vstává s obtížemi, dělá mu problém vyběhnout schody nebo vyskočit na gauč. Na procházce je brzy unavený.

Flexadin® Advanced tlumí bolestivost a zánět v postižených kloubech, usnadní jejich pohyb a učiní vašeho psa opět veselým. Stačí 1 **žvýkáci tableta** denně bez ohledu na velikost psa.

Jak je to možné? Protože obsahuje:

- UC-II® (nativní kolagen)
- extrakt z *Boswellia serrata*
- omega mastné kyseliny
- a vitamín E

Zeptejte se svého veterinárního lékaře

Zabal psovi misku, jedeme na dovolenou

Najdete je v horách, na pláži, dálničním odpočívadle, v hotelové restauraci i v letadle. „Cestopsi“ jsou prostě všude, neboť stále více lidí volí dovolenou se svým čtyřnohým mazlíčkem. Jak to ale zařídit, aby si ji všichni užili?

Text/ **Miroslava Kohoutová**
Foto/ Shutterstock

Dostanete se na místa, která byste jinak nepoznali, jste akčnější, nemáte výčitky, že jste čtyřnohého člena rodiny nechali doma, a ještě vám věrné psí oči pomáhají v navazování kontaktu s místními. To je jen malý výčet výhod, které přináší dovolená se psem. Výhod pro vás, je nutné dodat. Pro váš čtyřnohý doprovod může být naopak cestování stresem a noční můrou. Třeba v podobě nevolnosti během jízdy, kolapsu z přehřátí či nebezpečných parazitů.

Navykejte psa na cestování

Než vůbec začnete uvažovat nad tím, že vezmete psa na dovolenou, na cestování ho postupně navykejte. Není nic horšího, než když pes nikdy nebyl v autě a vy ho najednou vezete stovky či tisíce kilometrů.

S nácvikem jízdy byste měli začít již ve štěněčím věku. Podnikejte s ním nejprve jen výlety na krátké vzdálenosti a ty postupně prodlužujte. Klíčová je přitom první cesta autem. Zvláště při ní tedy buďte ostražití. Pes totiž, stejně jako lidé, může během jízdy trpět nevolností. Ta se u něj projeví zrychleným dechem, dávením a zvracením. Pokud k tomu dojde, můžete si být téměř jisti, že chlupáče již dobrovolně do auta nedostanete. Nevolnosti se přitom dá snadno předejít. Stačí psa před cestou nekrmit, mít v autě otevřená okénka, aby měl zajištěný přísun čerstvého vzduchu, a ve vozidle nekouřit. Také byste v autě neměli mít intenzivní vůně, které by u něj mohly vyvolat nevolnost.

Při dlouhých cestách nezapomeňte pravidelně zastavovat, ideálně každé čtyři hodiny, aby se váš mazlíček mohl proběhnout a napít; a když dorazíte na místo, chlupáče odměňte. Díky tomu si spojí cestu autem s něčím pozitivním.

Bezpečnost na prvním místě

Při přepravě čtyřnohého kamaráda myslíte nejen na jeho bezpečnost, ale hlavně na svoji i ostatních spolujezdců. Psa poutejte vždy, i když jste si jisti, že je natolik vychovaný, že se v autě ani nehne. Nikdy totiž nemůžete vědět, jaká bude jeho reakce při nečekané události. Nepřipoutaný pes je neřízenou střelou, která může vést k dopravní nehodě či během ní způsobit smrtelný úraz cestujících. Kromě toho se za nepřipoutaného psa vystavujete i riziku až dvou tisícové pokuty. Zákon v tomto ohledu mluví jasně – během přepravy živých zvířat nesmí být ohrožena bezpečnost řidiče, přepravovaných osob ani zvířat a ani bezpečnost provozu na pozemních komunikacích.

Používejte různé bezpečnostní systémy. Zvláště pro malé psy je vhodná přepravka odpovídající velikosti, kterou umístíte na zadní sedadlo a zabezpečíte bezpečnostním pásem. Jestliže je pes na přepravku zvyklý, bude se v ní cítit v bezpečí a cesta bude pro něj méně stresující. U větších psů je přepravka na zadním sedadle nevhodná, protože nevydrží sílu nárazu. U nich tedy volte speciální postroj, který připevníte k zadnímu sedadlu, případně přepážku

namontovanou mezi zadní sedadla a zavazadlový prostor. V žádném případě se nesnažte pejska připoutat pomocí klasického postroje nebo vodítka. Hrozilo by jeho uškrcení.

Připravte se na některá omezení

Někteří s chlupáčem cestují pravidelně, jiné by ani nenapadlo vzít čtyřnohého přítele s sebou. Kolem cestování se psem panuje celá řada předsudků a obav. Třeba o tom, že si zvíře cestování neužije, že "své dvounožce" omezuje a připravuje je o zážitky nebo že je bláznovství vzít ho do některých zemí. Strašákem je například Rumunsko, které je známé velkým množstvím volně pobíhajících psů. Ti ale většinou žádnou hrozbu nepředstavují, protože jsou bázlivi a od lidí se drží v dostatečné vzdálenosti.

S určitými omezeními ale samozřejmě počítat musíte. Ať již v podobě specifických podmínek vstupu do jednotlivých zemí, či zákazů vstupu psů. S chlupáčem vám mohou být zapovězeny některé pláže, restaurace, hotely, zámecké zahrady, hrady a další turistické atrakce. Nepříjemná může být i doba cestování, kterou pravidelné zastávky na venčení prodlužují, nebo častá absence informací o výši poplatků za psa v ubytovacím zařízení. S tímto problémem se budete setkávat zvláště u road tripů, při kterých nemáte časový prostor ověřit cenu před rezervací.

Co dát do psiho kufru?

Pes sice na dovolenou nepotřebuje žádný loďák, jsou ale věci, které byste mu vzít měli. Třeba cestovní misku, která je lehce skladovatelná a jejíž součástí je nádoba s vodou. Nebo pelíšek, který mu

Jsou věci, které byste psovi vzít měli. Samozřejmostí je pas, vodítko, obojek, náhubek a lékárnička. Ta by neměla chybět ve výbavě žádného psiho cestovatele.

Základní pravidla první pomoci u psů

MVDr. Kryštof Doležal,
veterinární klinika LIVET

Kolaps

V případě nejednoznačné příčiny je třeba zkontrolovat a uvolnit dýchací cesty. Pokud pes nedýchá, chytíme oběma rukama čelisti a provedeme pět dýchnutí přes čumák.

Při zástavě srdce se musí nejdříve provést resuscitace. Ruce přiložíme na levou stranu hrudníku v oblasti srdce a celou vahou těla stlačujeme 120krát za minutu tak, abychom hrudník stlačili alespoň o jednu třetinu. Resuscitaci doplňujeme dýcháním do nosu. Na 30 stlačení hrudníku připadají dva vdechy výše popsáným způsobem.

Uštknutí

Nikdy nevysáváme jed ani nezaškrucujeme ránu! Psa bychom stresovali a také by došlo ke zvýšení prokrvení tkání a tím rychlejší distribuci jedu do těla. Postiženou končetinu ideálně imobilizujeme a snažíme se psa dostat co nejdříve k veterináři. Při kousnutí na krku či hlavě se doporučuje sundat obojek.

Trauma

Povrchové poranění může majitel ošetřit sám. Ránu je nutné pořádně vyčistit, ideálně ostříhat chlupy, pořádně vypláchnout vodou a poté aplikovat dezinfekci, jako například naředěný hypermangan nebo roztok jodu, a ránu překrýt kusem gázy. Při poranění na tlapkách lze použít ponožku jako krytí. Jedná-li se o hluboké rány, postupujeme stejně, ale následně navštívíme veterináře.

Při penetrujícím poranění břicha či hrudníku nikdy nevyndáváme cizí těleso, aby nedošlo k masivnímu krvácení. V případě, že se jedná o klacek či větev, můžeme je zkrátit, aby bylo možné psa co nejrychleji dopravit na veterinární pracoviště. Při zlomeninách se můžeme pokusit o provizorní fixaci pomocí plastových tyček, klacků nebo čehokoli, co je relativně pevné a po obtočení obinadlem udrží končetinu v dané poloze. ✍

bude připomínat domov a bude se v něm cítit v bezpečí. Samozřejmě musí být pas, vodítko, obojek, náhubek a lékárnička, která by neměla chybět ve výbavě žádného psího cestovatele. „V ní musí být především sterilní gázové krytí, coban, nůžky a dezinfekce,“ připomíná MVDr. Kryštof Doležal z veterinární kliniky LIVET. Počítejte také s tím, že nové místo a podněty mohou být pro psa natolik silné, že nebude chtít jíst. Proto mu kromě granul přibalte také nějakou masovou kapsičku či konzervu, kterou určitě neodmítne. Hodit se vám bude také něco na vyndávání klíšťat a furminátor či kartáč na vyčesávání srsti.

Raději mimo letní sezonu

Zatímco vy můžete jet na dovolenou v podstatě kdykoliv a kamkoliv, u psů to tak úplně neplatí. Pokud tedy chcete, aby si váš mazlíček dovolenou alespoň trochu užil. Při cestách k moři se vyhýbejte horkým letním měsícům a raději se na cesty vydávejte na přelomu září a října, kdy je moře ještě krásně vyhřáté, ale teploty již nejsou tolik vysoké. Předejdete tím kolapsu z vedra. Také musíte počítat s tím, že ne v každém hotelu vám psa ubytují a že jsou i ubytování, která sice umožňují pobyt se zvířetem, ale nejsou pro ně z nějakého důvodu ideální. Třeba proto, že v blízkosti není žádná zeleň pro

venčení. Ne každý pes navíc snáší velké hotely. I na ně byste měli psa postupně navykat a raději na první společnou dovolenou vybrat menší apartmán.

Výběr samotné země již takovou roli nehraje, jen si musíte hlídat pravidla vstupu. V Evropě se nejčastěji vyžaduje pas zvířete, identifikace mikročipem a platné očkování proti vzteklině. To řešte včas. „Často se nám stává, že lidé začnou řešit zdravotní stav psa přibližně dva dny před cestou. Nejčastěji pak zjistí, že jim chybí očkování proti vzteklině, nebo že je vakcinace již propadlá. Jenže pokud se vztekлина nově naočkuje, můžete se psem vycestovat až za 21 dní, kdy je množství protilátek již dostatečné a vakcína je účinná,“ upozorňuje Doležal. Dejte si pozor také na aktuálnost informací na internetu. Relevantním zdrojem jsou stránky Státní veterinární správy, na kterých získáte důležité informace o přepravě zvířat do zahraničí.

Prevence proti nemocem je zásadní

Ani zvířatům se během dovolené nevyhýbají nejrůznější zdravotní problémy a úrazy. Zde hraje zásadní roli prevence. „Ve své praxi se často setkávám s tím, že lidé mají tendenci rizika podceňovat a informace, které mají z televize či z veterinárních ordinací o možných hrozbách, berou jen jako reklamu dané firmy. Doporučuji předcházet problémům, protože prevence je zásadní a vždy lepší než následně nemoc léčit. U nemocí, které jsou přenášeny vektory, k nimž patří třeba komár či klíště, je pomoc jednoduchá – stačí použít

vhodný antiparazitární přípravek. U některých onemocnění jako je srdeční červivost, což je mimochodem zároveň i zoonóza, tedy onemocnění přenosné na člověka, se doporučuje preventivní aplikace preparátů s obsahem selamectinu, milbemycinoximu, moxidectinu, a to před cestou a poté měsíc po návratu. Přípravky jsou jak ve formě kapek, tak tablet,“ říká Kryštof Doležal a dodává: „Mezi nejčastější cestovatelské nemoci, tedy infekce u psů přenášené vektory, patří babesióza, hepatozoonóza, leishmanióza a dirofilarióza a ehrlichioza, anaplazmóza a borelióza.“

INZERCE

HN057894

HAF! 17. 11. 2020 V PRAZE ODSTARTUJEME NEJVĚTŠÍ KONFERENCI PRO PEJSKAŘE...

**Psonference
2020**

VSTUPENKY ČEKAJÍ NA WWW.PSONFERENCE.CZ

Nevítaný host

V jarních a letních měsících má většina z nás pobyt v přírodě spojený s obavami ze setkání s malým tvorem, který může způsobit velké problémy. Nicméně ani s nadcházejícím podzimem bychom rozhodně neměli polevit na ostražitosti. Nebezpečí stále trvá.

Řeč je o klíštěti. Před tímto tvorečkem v podstatě neutečeme ani na dovolené. Vyskytuje se na většině území Evropy, na Blízkém východě i v některých oblastech severní Afriky. V bezpečí se před ním snad můžeme cítit jen při vysokých letních teplotách, kdy ve vzduchu chybí vlhkost, což klíštěti nedělá dobře.

Čiperné je hlavně od března do června, na podzim mu, po krátkém letním útlumu, opět začínají žně. A možná vás to překvapí, ale klíště je aktivní už při teplotách nad pět stupňů Celsia.

O klíštatech mezi lidmi panuje mnoho mýtů. Ano, je pravda, že klíště nejčastěji žije ve vlhkých lesích s hustým travním a keřovým patrem, ale jisti si před ním nemůžeme být ani na okraji lesa či louce, počítá si na nás i naše mazlíčky u vody, v městských parcích a pokoj nám nedá ani na travnatém pozemku okolo vlastního domu. Dlouho jsme navíc žili v domnění, že se mu daří jen v nížinách a středně položených oblastech, nicméně dnes je už všem jasné, že před ním neunikneme ani ve výšce nad 750 m n. m.

Ochrana je nezbytná

Existuje mnoho možností, jak domácí mazlíčky, kteří běhají po venku, před klíšťaty na delší dobu ochránit. Zajímavým řešením zejména pro příznivce prostředků, které nefungují na bázi chemie, může být třeba ultrazvukový odpuzovač. Připevňuje se na obojek a vyzařuje ultrazvukové pulsy nepostřehnutelné jak lidmi, tak domácími zvířaty. Tyto pulsy narušují orientaci parazitů, a tím je udržují v bezpečné vzdálenosti od domácích mazlíčků. A pokud jdeme na procházce těsně vedle svého psa, drží si klíště odstup i od nás.

Nejrozšířenější „zbrani“ s parazity jsou pak obojky, tablety a tzv. spot-on, tedy kapky, které se zvířatům aplikují pod srst na kůži. *

(hrab)

Animalium, Kniha her, Jenny Broomová: Kniha plná kreslení a vybarvování pro všechny milovníky zvířat od autorky úspěšné knihy Animalium. Dejte dětem pastelky a vydejte se společně na dobrodružství v království zvířat. Čeká vás cesta z bludiště medúz, oslní vás tropické ryby na korálových útesech i výjev z pouště.

Velké putování malé slepice, Michaela Vetešková: Nejen exotická zvířata přitahují pozornost a prožívají dobrodružství. Děj knihy je inspirován skutečným příběhem slepice Pelišky, kterou autorčina rodina zachránila z velkochovu. Odehrává se do slova za humny, v malebné krajině jižních Čech.

Vlaštovičky, Karel Michl: Poutavé a chvillemi i dramatické vyprávění o životě a příhodách jedné rodiny vlaštovek, které prožívají od jara do zimy, od návratu do rodného hnízda v českých Běstvinách až po odlety do Afriky.

Paví očko, Bohumila Sílová: Příběh se odehrává v nitru Afriky, kde se z černošské osady ztratí chlapec Paví očko, miláček zvířat žijících v džungli. Pátrají po něm lidé i zvířata. A rozuzlení je více než překvapivé. *

(hrab)

Tip

Čtení (nejen) na sychravé podzimní večery

Ne každý může mít doma zvíře. Všichni si o nich ale můžeme číst a pak se za nimi vypravit třeba do zoo. Dětské knihy o zvířatech patří mezi ty nejpůvabnější, jak příběhy, tak obrázky, a právě s podzimem nastává ten správný čas pro návštěvu knihovny, knihkupectví nebo antikvariátu. Tam všude čekají poklady plné vyprávění o zvířatech. A kde je psáno, že si je nemohou přečíst i dospělí...

Proč se ryby neutopí a další zásadní otázky ze světa zvířat, Anna Claybournová: Co znamená „haf“? Kam se poděli dinosauři? Proč si zvířata nečistí zuby? Proč lidé nemají ocas? Mají hadi pupíky? Tyto a spoustu dalších překvapivých otázek a ještě překvapivějších odpovědí na vás čekají v knize plné informací o světě zvířat.

Domov U Huňatých tlapek, Megan Rixová: Hamish v životě nepohladil ani psa a teď ho čeká léto u tety na statku plném zvířat. Jeho nejistota a obavy se ale začnou brzy rozplývat a Hamish si život v obklopení zvířat začne užívat. Radost mu ale kalí starosti tety Heleny. Její útluk pro zvířata má finanční problémy, a jestli se něco nestane, bude ho muset zavřít...

Zvířata na cestách, Dwight Holing: Kniha popisuje schopnost některých živočišných druhů překonat v cestě za obživou či zachováním rodu neuvěřitelné vzdálenosti. Publikace, obsahující řadu unikátních fotografií a ilustrací, je určena především dětem, ale zaujme i dospělé čtenáře. Díky ní poznáte všechna nebezpečí těchto cest a seznámíte se s tím, jak je vědci sledují.

Cesta kolem světa za zvířaty, Anna Claybournová: S knihou ilustrátora Brendana Kearneyho přejdete vrcholky Himálaje, ponoříte se až na dno Tichého oceánu, proklesáte si cestu džunglí i jeskyněmi exotického Bornea, projdete se australskou buší a svoji výpravu zakončíte na ledovcích Antarktidy. Na všech těchto místech naší planety žijí exotické druhy zvířat, které tato kniha představuje.

Psi trpí kloubními problémy stejně jako lidé

Chovatelé mají často snahu udělat pro svého miláčka první poslední. Jenže někdy není zcela zřejmé, co by ta nemá tvář opravdu potřebovala. Chovatel nemá možnost zeptat se, co jeho svěřence bolí a trápí. Největším prokletím jsou v tomto směru kloubní obtíže, které se dlouho rozvíjejí nepozorovaně.

Text/ **Dita Ostrá**

Ilustrační foto/ Shutterstock

Dokud pes výrazně nekulhá nebo nemůže vstát ze svého pelíšku, jeho majitelé na opotřebením kloubů nemyslí. „Podle našich zkušeností patří péče o pohybový aparát mezi ty nejvíce opomíjené oblasti, které zejména ve stáří zvířeti způsobují zásadní zdravotní komplikace,“ varuje MVDr. Jakub Košťál z veterinární kliniky v České Třebové.

Kloubní obtíže vedou k výraznému snížení pohybové aktivity, což má za následek nejen přibírání na váze, ale i další zdravotní problémy, a to včetně psychických. Dostatek pohybu je pro psy jedním ze základních faktorů spokojeného života, proto bolavé klouby často vedou k dlouhodobé frustraci a psi se mohou začít chovat nepředvídatelně.

Kloubní výživa je řešení ověřené praxí

Pokud se kloubní obtíže například v podobě artritidy rozvinou do fáze, kdy je potřeba zdravotní situaci pejska akutně řešit, přichází na řadu injekční léčba pomocí kyseliny hyaluronové. Tato léčba však může být poměrně náročná. Kloubní obtíže navíc často nelze vyléčit úplně. „Léčivo zmírňuje průběh nemoci a může pozastavit degradaci chrupavek, zlepšit kvalitu kloubní tekutiny a zmírnit bolest, ale víc nedokáže,“ popisuje doktor Košťál. Proto je mnohem výhodnější kloubním problémům předcházet. K tomu se hodí doplňky krmiva nebo veterinární přípravky v podobě kloubní výživy.

Kloubní výživa je založena na principu podávání nejdůležitějších látek pro správnou funkci pohybového aparátu. Obsah těchto látek v kloubech se přirozeně snižuje stářím a postupným opotřebením. Zejména velmi aktivní psi proto mohou mít problémy s pohybovým aparátem už dřív než ve stáří. Velká plemena také mívají rizikové dospívání, kdy velmi rychle rostou a může docházet k nedostatku látek pro správnou tvorbu kostí, šlach a kloubů. Všem těmto případům kloubní výživa předchází nebo projevy uvedených obtíží zmírňuje. Riziko vzniku kloubního onemocnění se díky ní výrazně snižuje.

Kvalitní kloubní výživa bývá obvykle testována, v jaké míře pejskům pomáhá. „Naše veterinární klinika už několikrát spolupracovala na testování české kloubní výživy a mohu potvrdit, že některé produkty mají až překvapivě dobré výsledky,“ prozrazuje doktor Košťál.

Jak vybrat správnou kloubní výživu?

Na českém trhu je nepřeberné množství různých kloubních výživ. Také výběr produktů určených čistě pro psy je poměrně široký a zprvu může být těžké se v nabídce správně zorientovat. Důležité je zaměřit se na přítomnost látek, které hrají v kloubech nejvýznamnější roli. „Je to zejména kyselina hyaluronová, která má v tkáních organizační a stavební funkci, a navíc je nejdůležitější složkou kloubní tekutiny, které dodává schopnost lubrikovat chrupavku,“ vysvětluje doktor Košťál. „V tkáních se na řetězec kyseliny hyaluronové vážou kolagenová vlákna, která patří mezi nejdůležitější stavební jednotky. Mezi potřebné látky patří také chondroitin sulfát kvůli pružnosti a pevnosti chrupavky nebo glukosamin s důležitou regulační funkcí.“

Pro kvalitu kloubní výživy pak platí jednoduché pravidlo. Čím větší množství uvedených látek v denní dávce je, tím je produkt lepší. Sami si tedy můžete podle uvedeného složení porovnat, za jakou cenu je ve kterém produktu největší množství látek pro klouby.

Rozhodně ale není dobré čekat, až kloubní problémy přepadnou i vašeho čtyřnožce. Stojí za to přidat mu do jídelníčku takový doplněk, který z něho udělá aktivní zvíře až do vysokého věku. □

Netradiční domácí mazlíček se specifickými nároky

Koupání ho stresuje, celý den prospí, nesmí být v průvanu, a když ucítí nové pachy, provádí podivný rituál. Navíc krmit musíte i jeho jídlo. Ježek bělobřichý, živý jehelníček s mnoha neobvyklými potřebami, je navzdory všemu výše uvedenému stále populárnějším domácím mazlíčkem.

Text/ **Miroslava Kohoutová**
Foto/ archiv autorky

Když Tereza Holubová přemýšlela nad originálním dárkem pro svého přítele, volba padla na ježka bělobřichého. Ještě před rokem o jeho existenci neměla nejmenší potuchy, nyní patří k těm, kteří mají tohoto neobvyklého živočicha doma. Dojet si pro něj musela z jižních Čech až na Pardubicko; chovatelských stanic v České republice totiž moc nenajdete.

Aby mu jídlo chutnalo

Ježek je hmyzožravec, proto jsou pro něj nejlepší potravou různé druhy hmyzu z domácího chovu. Nejraději má červy, cvrčky, sarančata nebo šváby, také si rád pochutná na uvařeném nesoleném kuřecím mase nebo vařeném vaječném bílku. „Může jíst i ovoce, které obsahuje stopové prvky a vitamíny, jako například borůvky, ale ty zrovna náš ježek nejí,“ říká Tereza a dodává: „Kromě Cheddara, jak se náš ježek jmenuje, se musím starat také o jeho červy, abych je správně vyživila a on z nich přijal co nejvíce živin. Krmím je salátem, okurkou, jablkem, ovesnými vločkami a pečivem.“

V zajetí ježci nejčastěji dostávají kočičí granule a konzervy. Co ale nikdy nesmí k jídlu dostat, jsou citrusy, ořechy, hroznové víno, rozinky, cibule, česnek a mléčné výrobky. Kvůli riziku odvápnění kostí by se mu jednou za měsíc měl podávat vápník a samozřejmě by měl být také stálý přístup k vodě. Jíst by měl z těžkých keramických misek se zahnutými okraji, aby z nich na podlahu nevytékali červi. Také se nedoporučuje používat pítka, a to kvůli možnému poškození zoubků.

Připravte se na netradiční rituál

Ježek bělobřichý je v mnohém podivín. Asi ten nejpodivnější rituál, který provádí, je „házení sliny na záda“. Téměř celá záda si naslíne vždy, když ucítí nové pachy. „Pokaždé, když ježek ochutná ve svém životě něco nového, začne takzvaně házet slinu na záda. V té chvíli mu jde pěna od pusy a vypadá to, jako by měl nějaký epileptický záchvat. Když to Cheddar udělal poprvé, chvíli jsem se o něj bála,

ale celé to naštěstí trvalo jen krátkou dobu. Překvapilo mě, že na to, jak je malinký, dokáže vytvořit opravdu velké množství slin. Ještě se u toho zvládne celý zkroutit a hlavičku otočit až úplně na záda. Určitě je to jedna z věcí, na kterou by měl být každý začínající chovatel upozorněn,“ popisuje svoji zkušenost s ježčím rituálem Tereza.

Zvláštní péči ježek nevyžaduje

Přes všechny své rozmary a netradiční rituály je péče o ježka relativně snadná. Je proto ideálním domácím mazlíčkem do dnešní uspěchané doby. Má rád své zázemí, užívá si dovádění na kolotoči a párkrát týdně je dobré, když ho necháte proběhnout po místnosti. Některý sice zůstane stát jako pecivál na místě, jiný ale možnost pohybu po větší ploše náležitě ocení.

Prostor, v němž bude ježek u vás doma pobývat, by měl odpovídat jeho velikosti, neměl by v něm být průvan ani prvky, o které by se mohl zranit. Nevhodná je proto klec, zatímco umělohmotný box nebo terárium budou pro pichláče ideální. V nich by neměly chybět nejrůznější úkryty, do nichž by se mohl během dne schovat. „Cheddar spí v dřevěném domečku a jako podestýlku používáme ASAN, který je měkoučký a má zvýšenou schopnost absorpce vlhkosti,“ přibližuje ježčí potřeby Tereza.

K pravidelné péči o ježka patří zastíhávání drápků, které mu rostou velmi rychle. Koupat by se ale vůbec neměl. Jen ve výjimečných případech se mu znečištěné bodliny mohou jemně polévat vodou a čistit kartáčkem. Čistící rituál totiž zvládne sám. Stačí mu k tomu písek pro činčily.

Ospalec, který nesmí hibernovat

Na rozdíl od ježků evropských se ježek bělobřichý neukládá k zimnímu spánku. Je to teplomilné zvíře, jemuž vyhovují teploty v rozmezí od 22 do 26 stupňů, proto mu někteří chovatelé dávají pod ubikaci vyhřívací dečku. Pokud by byla teplota v místnosti příliš nízká, měl by tendenci hibernovat, a to by pro něj mohlo být i smrtelné.

Zvláštní je ježkova reakce na nebezpečí. Jakmile se cítí v ohrožení, schoulí se do klubíčka a začne funět, vydávat prskavé zvuky a nadskakovat.

Samotného spánku si během dne ale užije dost. Ježek je totiž noční tvor, který celý den prospí. Večerní čas probuzení je hodně individuální. Někteří se probouzejí kolem deváté hodiny, jiní až po půlnoci a pak řadí celou noc. Ze spánku by se v žádném případě neměl budit. „Věděla jsem, že je ježek noční zvíře, ale stále jsem doufala, že bude někdy vzhůru dříve, abychom si ho mohli také pořádně užít,“ dodává Tereza a upozorňuje, že právě kvůli svému nočnímu režimu není vhodný pro úplně malé děti, které by jej narušovaly.

Zajímavosti:

- 🦔 Ježci jsou uctíváni v mnoha kulturách po celém světě.
- 🦔 Podle keltského mýtu jsou to čarodějnice v přestrojení.
- 🦔 Bylo vyšlechtěno téměř 100 barevných variant.
- 🦔 Jsou odolnější vůči toxinům – zkonsumují i štíry a jedovaté hady.
- 🦔 Na každé noze mají jen čtyři prsty.
- 🦔 Dožívají se až devíti let.

Specifický samotář

O ježkovi bělobřichém se říká, že má kočičí povahu. Je klidný, nezávislý a od svého majitele potřebuje pochopení svých specifických potřeb. Často se upne na jednoho člověka, kterému pak bezmezně důvěřuje. Toto pouto ovšem není natolik silné, aby se nedokázalo zpřetrhat nějakou banalitou, vzniklou například při ošetřování zranění. „Také se říká, že ježek dokáže na svého pánička zapomenout během jednoho jediného týdne,“ upozorňuje na ježčí specifika Tereza.

Neobvyklá je i jeho reakce na nebezpečí. Jakmile se cítí v ohrožení, schoulí se do klubíčka a začne funět, vydávat prskavé zvuky a nadskakovat. Stejný obranný reflex má i ve chvíli, kdy se mu něco nelíbí. A je toho opravdu mnoho, co ho dokáže pěkně naštvat. Jeho bodliny jsou pak jako jehly, zatímco když je v klidu, jsou jemnější, relativně hebké a dá se do nich i zabořit prst.

Nepříjemným obdobím je pro ježka dospívání, kdy bodliny několikrát vyměňuje. Právě v této době se u něj značně zhoršuje chování, které se vrací do normálu teprve v okamžiku, kdy dojde k obměně jeho pichlavého „kožíšku“.

S ježčí povahou je to vůbec složité. Někteří se dají dobře ochotit, jiní vám budou tvrdošíjně vzdorovat. „Jsou i takoví ježci, kteří si klidně lehnou na záda a nechají se masírovat na bříšku, ale tento kontakt náš Cheddar absolutně nesnese. Když se mu něco nelíbí, dokáže se pořádně naježít. To mu potom musíme dát prst k čumáčku, aby si nás očichal a uklidnil se. U ježků je toho opravdu hodně, co nemají rádi. Třeba nesnášejí, když se jim sahá na zadeček, takže se toho našeho snažíme hladit zepředu jen na čumáčku a na hlavičce,“ vypočítává Cheddarovy rozmary Tereza.

A jak se Cheddar vyrovnává se samotou? „Tak tu snáší opravdu dobře. Mám dokonce pocit, že se sám cítí mnohem lépe, než když mu děláme společnost,“ dodává Tereza. *

Miniprasátko se naučí hygieně rychleji než pes

Je zvědavé, čistotné a inteligenčně na úrovni čtyřletého dítěte. Netradiční domácí mazlíček vyvrací mýty, které o něm kolují.

Text/ **Miroslava Kohoutová**

Foto/ Shutterstock

Je chytřejší než pes, má paměť jako slon a dokáže být pěkně lživé a mazané. Také je ale velice hravé, přítulné, a pokud si ho pořídíte jako domácího mazlíčka, nemusíte mít obavy, že byste někde nebyli středem pozornosti. Naopak. Prase na vodítku nebo v zimě se procházející městem, navlečené do pes-trého svetříku, zaručeně vzbudí pozornost.

S vůní svého majitele

Až vám někdo řekne „ty jsi ale prase“, můžete oponovat, že prasátko je naopak velmi čistotné. „V oblasti hygieny s nimi není žádný problém. Naučí se ji rychleji než pes a konat potřebu na kočičí záchod zvládají už pár dní po příchodu do nového domova. Jakmile s nimi začnou majitelé chodit ven, přestávají používat kočičí záchod a venčí se jen venku. Dokonce i na zahradě mají svá místa, takže jejich majitelům ubývá práce s procházením zahrady a úklidem hromádek tak, jak je to u psů nebo koček,“ říká Martina Katzerová, předsedkyně Českého klubu majitelů prasátek chovaných v domácnosti, a dodává: „Oproti psům nejsou cítit, a to ani když zmoknou. Prasátka chovaná v bytech zpravidla voní parfémem svých majitelů nebo aviváží z peřin.“

Sourozenci mohou být váhově velmi rozdílní

Než se ale odhodláte k jeho nákupu, zbystřete. Nikdo vám totiž nezaručí, že miniprasátko bude v dospělosti skutečně mini a stokilového pašíka v panelákovém bytě jistě mít nechcete. „Setkáváme se s tím, že sourozenci z jednoho vrhu mají v dospělosti, tedy ve třech letech, rozdílnou váhu. Jeden má 80, druhý 120 a třetí 150 kilogramů,“ vyvrací Katzerová slova prodejců prasátek, kteří slibují, že to vaše určitě nevyroste. Počítat musíte i s jejich specifickou povahou, která nebude vyhovovat každému. S prasátkem totiž musíte jednat jako rovný s rovným, nikdy se vám nepodřídí. „Za těch 15 let, co se jimi intenzivně zabývám, mě nepřestávají překvapovat svou nesmírnou inteligencí a hlavně tím, jak ji bravurně používají téměř výhradně ve svůj prospěch. Jsou nám lidem ze všech zvířat nejpodobnější. Winston Churchill musel mít prase, když řekl, že psi k nám oddané vzhlíží, kočky na nás hledí svrchu, ale prasata na nás pohlížejí jako na sobě rovné,“ trefně shrnuje povahu prasátek Martina Katzerová. *

Mami, tati, tudy šlo asi prase

Kolikrát jste si při prázdninových toulkách řekli – před námi asi šlo nějaké prase. A ve většině případů jste neměli na mysli čtvernožce s rypáčkem.

Označení „prase, čuník“ se v lidské společnosti při vyjádření nelibosti používá často, ovšem prase samotné je v tom vážně nevinné. Je totiž velmi čistotné. Za vznikem tohoto příměru hledejte nás, lidi. Jsme to právě my, kdo občas v podmínkách vyvolávajících odpor toto užitečné zvíře chová.

Abychom se s čuníky potkávali hlavně na farmách (je jasné, že divočáka, natož bachyni s mladými nechce v lese potkat nikdo), řídíme se na svých cestách přírodou dobrým vychováním, zdravým rozumem i radami, které najdeme například na www.nejsemprase.cz. V přírodě nejsme nikdy sami, nepatří nám, jsme tam jen na návštěvě. Zvířatům a rostlinám svým vstupem do jejich teritoria způsobujeme újmu. Aby byla co nejmenší, choďme tiše a po vyznačených stezkách. Chraňme přírodu nejen tím, že odneseme svoje vlastní odpadky, ale je-li to v našich silách, strčme do igelitové tašky i nepořádek, který vypadl někomu jinému.

Každý odhozený předmět zanechává v přírodě svoji stopu. I když se po čase rozpadne. Někdy ale může být ten čas hodně dlouhý, vždyť i takový jemný papírový kapesník se rozkládá zhruba pět měsíců. Banánová slupka dokonce o měsíc déle, cigaretový špaček a plechovka 15 let, igelitový sáček 25 let, žvýkačka dvakrát déle a plastová lahev přes 100 let. A sklo – to se nejspíš nerozloží nikdy. ♡

(hrab)

Něžný k rukám, silný proti virům

NIXX FORTE dezinfekční gel na ruce 250 ml s dávkovačem

Kvalitní dezinfekční gel účinný proti virům, **včetně koronavirů**, kvasinkám a bakteriím. Čistí ruce a eliminuje až 99,9% virů a bakterií bez použití mýdla.

Příjemně voní, díky kvalitnímu složení nepáchne a ruce příliš nevysušuje. Přitom obsahuje víc než 70 % alkoholu a je skutečně účinný i proti odolným koronavirům.

Víme, jak se rodí opravdová přátelství

Fyto obojek® Forte

Klíště i blechu odpudí anebo dehydratuje, takže obvykle nemají dostatek času na přenos nebezpečné infekce na mazlíčka.

SLEDUJTE VÝHODNÉ NABÍDKY V LÉKÁRNÁCH

Dr.Max⁺

Biocidy. NIXX FORTE dezinfekční gel na ruce 100 a 250 ml s dávkovačem. Účinná biocidní látka (g/100 g): ethanol (EC: 200-578-6): 70,25 g. Fyto obojek FORTE: Složení: 5 g/kg Geraniol. Obojek 65 cm. Používejte biocidní přípravky bezpečně. Před použitím si vždy přečtěte označení a informace o přípravku.

FARMACIA CARE s.r.o. | Míšovická 458/3, 155 21 Praha 5 | IČ 01797506 | e-mail: info@pethealthcare.cz

www.nixx.cz
www.pethealthcare.cz

DentON

Přírodní přípravek VITAR Veterinae **DentON** obsahuje mořskou řasu *ascophyllum nodosum* **pro redukci zubního plaku a kamene**, navíc **výrazně snižuje zápach z tlamy** u psů a koček.

Dostupné v baleních **50 g a 100 g**

Přípravek neobsahuje umělá barviva, lepek, cukr.
Bez genetických modifikací.

Preparát **působí přímo v zažívacím traktu zvířete**, odkud se následně dostává do krevního řečiště, poté do slin a tím velmi účinně působí na zuby a dásně. **Významně ovlivňuje schopnost zachycování bakterií způsobujících zubní plak** a změkčuje existující zubní kámen, který většinou sám odpadne nebo je velmi snadno odstranitelný.

Doporučené dávkování

- 400 mg – 1 odměrka (je součástí balení)

Denní dávkování

- Malá plemena psů do 10 kg a kočky – ½ odměrky
- Psi od 10 kg do 25 kg – 1 odměrka
- Psi od 25 kg – 2 odměrky

Způsob použití

- 1x denně přimíchejte do běžné stravy vašeho zvířete. Přípravek používejte pravidelně.